

FBK: sportief erfgoed!

Het Nederlandse sportlandschap is de afgelopen decennia opgefleurd door een bont scala aan evenementen. Van klein tot groot, en van lokaal tot internationaal: voor ieders gading is er wat. Van megalomane running-exhibities zoals de Dam tot Damloop en de Zevenheuvelenloop – 50.000 deelnemers, stijf uitverkocht – tot mooie kleinschalige evenementen als de Halve van Katwijk – 1.000 deelnemers dwars door de duinen. In het zwemmen groeit het aantal openwater-evenementen, met de Amsterdam City Swim (2.000 deelnemers in het tweede jaar van het bestaan) als voorlopig boegbeeld.

De meerwaarde van sportevenementen is niet onbetwist. De investeringen die de heel grote evenementen met zich mee brengen, vallen nauwelijks terug te verdienen. Als sportstimuleringsmiddel blijkt hun waarde beperkt.

Daarmee wordt de betekenis van sportevenementen echter geen recht gedaan. Sportevenementen zijn van levensbelang voor de sport. Sportverenigingen en -clubs zijn niet opgericht om maatschappelijk van betekenis te zijn, ze zijn opgericht omdat mensen een passie deelden voor een sport, hun sport. Nergens komt die passie beter tot uiting dan in de organisatie van een evenement. Voor één dag, weekend of week vieren vrijwilligers, deelnemers en bezoekers gezamenlijk hun liefde voor hun tak van sport. De vrijwillige energie die in het evenement wordt geïnvesteerd, tart iedere economische rationaliteit. Via het evenement wordt vers bloed gepompt in het hart van de sport. Die impuls is niet altijd voldoende om de niet-sporter over te halen te gaan sporten, maar voor de sport zelf vormt het weinig minder dan een levenselixir.

De Fanny Blankers Koen Games vormen zo'n evenement. Voor het eerst gehouden in 1981 vormt het evenement al jarenlang een bindende factor in de vaderlandse atletiek. De FBK-Games zijn het bedevaartsoord voor iedereen in Nederland die de baan-atletiek serieus neemt. Het verbindt de voormalige industriestad Hengelo met de rest van het land, en Nederland als atletiekland met de internationale atletische gemeenschap. Kinderen beleven er letterlijk 'de dag van hun leven', jonge atleten ondergaan er hun internationale vuurdoop. Je kunt nog zo hard roepen dat je een sportland bent, wie dergelijk sportief-cultureel erfgoed verkwanselt, verdient het niet om gehoord te worden.

Koen Breedveld, directeur Mulier Instituut